

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมเดี่ยวไมโครโฟน มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรและสังคมของผู้ที่ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช กับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่เข้าชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนครั้งที่ 4 ที่มีขึ้น 20 รอบในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 และการออกแสดงในต่างจังหวัดในช่วงเวลาดังปี 2542 เช่นกัน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมนอกเหนือจากผู้ชมผู้อ่านในกรุงเทพมหานครเพียงอย่างเดียว การเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีจุดประสงค์ที่จะเลือกเอากลุ่มคนที่น่าจะมีการติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิชในอดีตมาบ้างแล้ว และได้สัมผัสกับมุขตลกจากผลงานรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้การนิศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น การวิจัยได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์ทางสังคมศาสตร์ ซึ่งใช้หลักเกณฑ์ของ Herbert Atkin และ Reymond Colton ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 จากกรอบของประชากรประมาณ 30,000คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 303 คน

โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม ซึ่งได้สร้างขึ้นจากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้วิจัยร่วมกับทีมงาน ผู้จัดการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน และการสัมภาษณ์หาประเด็นของมุขตลกที่ผู้ชมหรือ "แฟน" ของไนต์ อุดม แต่พานิช ให้ความคิดเห็นว่าการชม การอ่านผลงานเหล่านี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง รวมทั้งจากการวิเคราะห์เนื้อหา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากผลงานต่าง ๆ ของไนต์ อุดม แต่พานิช จึงสร้าง

แบบสอบถามขึ้น อีกทั้งยังได้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนการนำไปออกแบบสอบถามจริง ในสถานที่จัดการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้นจำนวน 450 คน ทำให้ได้แบบสอบถามที่ตอบกลับมาอย่างสมบูรณ์ 395 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำหรับ window SPSS แล้วแสดงผลในรูปของตารางแสดงแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ รวมทั้งค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง , แสดงข้อมูลการเปิดรับผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช จากช่องทางต่าง ๆ และจำนวนครั้งที่มีการเปิดรับสาร , แสดงข้อมูลการรับรู้และความเข้าใจ รวมทั้งข้อมูลการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร ส่วนการทดสอบสมมติฐาน ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance [ANOVA]) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทีระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือ 0.01

ในการสรุปผลการวิจัย จึงแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรและสังคม
- ตอนที่ 2 การเปิดรับผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช จากช่องทางต่าง ๆ และจำนวนครั้งในการติดตามผลงานที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
- ตอนที่ 3 การรับรู้และความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 4 การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากรและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 คน เป็นผู้ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิชมาก่อนหน้าแล้วจากการชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน การชมเทปหรือการฟังเทปบันทึกการแสดง หรือจากการอ่านผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิชในอดีต โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร 300 คน และ กลุ่มตัวอย่างจากต่างจังหวัด 95 คน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวนร้อยละ 65.60 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวนร้อยละ 59.50 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวนร้อยละ 24.60 ซึ่งมีสถานภาพโสดเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนร้อยละ 94.70

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวนร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา ปวท. และปวช. จำนวนร้อยละ 23.30 และอนุปริญญา หรือปวส. จำนวนร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวนร้อยละ 67.3 รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวนร้อยละ 15.7 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวนร้อยละ 6.6 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกจ้างแรงงาน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 0.5

จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวนร้อยละ 44.6 รองลงมาคือมีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 34.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,000 – 30,000 บาทขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ 4.8 เท่ากัน

ตอนที่ 2 การเปิดรับผลงานของเน็ต อุดม แต่พานิช จากช่องทางต่าง ๆ และจำนวนครั้งในการติดตามผลงานที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นในเรื่องช่องทางการเปิดรับสารจากการชมเดี่ยวไมโครโฟน ซึ่งเป็นการแสดงบนเวที การชมเดี่ยวไมโครโฟนจากรายการโทรทัศน์, เทปบันทึก VDO หรือฟังคาสเซ็ทเทป รวมทั้งการอ่านหนังสือพ็อคเก็ตบุ๊ครวมเล่ม และบทความจากนิตยสาร ได้แก่ หนังสือโทษฐานที่รู้จักกัน, หนังสือโป๊, เดี่ยวไมโครโฟน, อุดมโชว์หน่วย, รวมมิตรแต่พานิช และ NOTE BOOK ซึ่งกลุ่ม “แฟน” ที่เป็นผู้รับสารมีพฤติกรรม และจำนวนครั้งการติดตามผลงาน ตามข้อมูล ดังนี้

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนบนเวที พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.1 ไม่เคยชมการแสดงสดบนเวทีเลย กลุ่มตัวอย่างที่เคยชมอย่างน้อยหนึ่งครั้งมีจำนวนร้อยละ 17.2 กลุ่มตัวอย่างที่เคยชมมากกว่า 1 ครั้ง มีจำนวนร้อยละ 11.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ติดตามชมทุกครั้ง มีจำนวนร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนจากรายการโทรทัศน์ เทปบันทึกวีดีโอหรือฟังเทปคาสเซ็ท พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยชมมากกว่า 1 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุดคือคิดเป็นร้อยละ 49.6 กลุ่มตัวอย่างที่เคยชมอย่างน้อย 1 ครั้ง หรือติดตามชมทุกครั้ง มีจำนวนใกล้เคียงกันคือคิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยชมผ่านช่องใด ๆ เลย มีจำนวนร้อยละ 8.7

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้อ่านหนังสือพ็อคเก็ตบุ๊ครวมเล่ม หรือบทความในนิตยสารที่เขียนโดยไนต์ อุดม แต่พานิช พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 33.7 ไม่เคยอ่านเลย กลุ่มตัวอย่างที่เคยอ่านมากกว่า 1 ครั้ง จำนวนร้อยละ 36.7 มีมากที่สุด และรองลงไปคือ กลุ่มตัวอย่างที่อ่านอย่างน้อย 1 ครั้ง มีจำนวนร้อยละ 22.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ติดตามอ่านทุกครั้งมีจำนวนร้อยละ 7.6 ตามลำดับ

จำนวนการอ่านหนังสือพ็อคเก็ตบุ๊ครวมเล่มที่เขียนโดยไนต์ อุดม แต่พานิช พบว่า หนังสือที่มีผู้อ่านมากที่สุดคือ หนังสือโป๊ มีจำนวนร้อยละ 42.3 และผู้อ่านซ้ำมากกว่า 1 ครั้งมีมากที่สุดเช่นกัน จำนวนร้อยละ 24.6 รองลงมาคือ โทรฐานที่รู้จักกัน และ หนังสือเดี่ยวไมโครโฟน จำนวนร้อยละ 37.2 ตามลำดับ

ส่วนหนังสือที่มีผู้อ่านน้อยที่สุด และอ่านน้อยครั้งที่ที่สุดคือ หนังสืออุดมไขว่หน่วย จำนวนร้อยละ 24.1 และ 13.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช

- 3.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจ เป็นค่าเฉลี่ยเชิงบวก 4.02
- 3.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในมุขตลก เป็นค่าเฉลี่ยเชิงบวกมาก 4.52
- 3.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับต่อสาร เป็นค่าเฉลี่ยเชิงบวก 3.71
- 3.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเก็บจำสารไว้ เป็นค่าเฉลี่ยเชิงบวก 3.92
- 3.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการกระทำตามมุขตลก มีค่าเฉลี่ยเป็นกลาง 2.95

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ที่ได้ติดตามผลงานของโน้ตอุดม แต่พานิช จากช่องทางต่าง ๆ เป็นจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหัวข้อที่มุขตลกให้ประโยชน์ในแง่ต่าง ๆ, การนำไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน, และการสร้างความสนใจหรือความคิดเห็นในประเด็นทางสังคม โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับความเห็นด้วยเป็น 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ไม่เห็นด้วย (2) ไม่มีความเห็น (3) เห็นด้วย (4) และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)

4.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นค่าเฉลี่ยเชิงบวก ซึ่งสูงกว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ประเด็นของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเชิงบวกสูงสุดคือ การสร้างความสนุกสนานบันเทิง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมาคือ ช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ ทำให้ข้อมูลพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนและญาติมิตร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนประเด็นที่มีการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทำให้มีแนวทางหรือแบบอย่างไปใช้ในชีวิตประจำวัน เท่ากับ 2.94

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่ามีกรนำมามุขตลกไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเชิงบวก เท่ากับ 3.47 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเชิงบวกสูงสุดคือ ใช้เมื่อท่านต้องการพักผ่อนคลายความเครียด เท่ากับ 3.31 , รองลงมาคือ ใช้เมื่อพูดคุยกับเพื่อนฝูงคนสนิท เท่ากับ 3.13 และ ใช้เมื่อต้องการแสดงออกว่าท่านมีอารมณ์ขัน เท่ากับ 2.85 ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ใช้เป็นแบบอย่างในการหางานอดิเรกทำ และ ใช้ในการเรียนรู้ด้านภาษา เท่ากับ 2.24 และ 2.25 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่ามุขตลกสร้างความคิดเห็นและทำให้สนใจในประเด็นที่มุขตลกกล่าวถึงมากยิ่งขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.07 รองลงมาคือ แพ้ชั้นและความทันสมัย เท่ากับ 3.81 เรื่องของผลิตภัณฑ์และสินค้า เท่ากับ 3.72 ตามลำดับ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับศาสนามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.19

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 คือปัจจัยทางด้านประชากรและสังคมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับต่อสาร การเก็บจำสารไว้ และมีการกระทำที่เป็นผลจากการรับสารแตกต่างกัน

ผลจากการวัดความสัมพันธ์ พบว่า

5.1 จำแนกลักษณะทางประชากรด้านเพศ

ผลการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิง อยากรติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความรู้สึกคล้อยตาม หรือเชื่อ ในเรื่องราวต่างๆจากการรับรู้มุขตลก และมีความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอยากรติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความรู้สึกคล้อยตาม หรือเชื่อ ในเรื่องราวต่างๆจากการรับรู้มุขตลก และมีความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ในขณะที่ความเข้าใจในมุขตลกจากรีวิวที่ไนต์ อุดม แต่พานิชเล่า และ การเปลี่ยนแปลงการกระทำบางอย่างโดยทำตามมุขตลกกับลักษณะทางเพศ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิชในระดับความสนใจ การยอมรับต่อสาร และการเก็บจำสารไว้ แต่ไม่มีผลในระดับความเข้าใจ หรือการเปลี่ยนแปลงการกระทำตามมุขตลก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในบางระดับดังกล่าวข้างต้น

5.2 จำแนกลักษณะทางประชากรตามอายุ

ผลการวิจัยพบว่า มีเพียงตัวแปรเดียว คือ การยอมรับต่อสารในผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างๆ กันทีละคู่แล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีการยอมรับต่อสารมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไป

ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ ความสนใจ ความเข้าใจในมุขตลก ความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ และ การกระทำตามมุขตลกของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่าง ๆ กัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

5.3 จำแนกตามลักษณะทางประชากรและสังคมตามระดับการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ทุกตัวแปร ได้แก่ ความสนใจติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช , ความเข้าใจในมุขตลกจากเรื่องราวที่ไนต์ อุดม แต่พานิชเล่า , ความรู้สึกคล้อยตาม หรือเชื่อ ในเรื่องราวต่างๆจากการรับรู้มุขตลก , ความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ และการเปลี่ยนแปลงการกระทำบางอย่างโดยทำตามมุขตลก ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในทุกตัวแปร นั่นคือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5.4 จำแนกลักษณะประชากรและสังคมตามสถานภาพสมรส

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ทุกตัวแปร ได้แก่ ความสนใจติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช , ความเข้าใจในมุขตลกจากเรื่องราวที่ไนต์ อุดม แต่พานิชเล่า , ความรู้สึกคล้อยตาม หรือเชื่อ ในเรื่องราวต่างๆจากการรับรู้มุขตลก , ความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ และการเปลี่ยนแปลงการกระทำบางอย่างโดยทำตามมุขตลก ของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในทุกตัวแปร นั่นคือ สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5.5 จำแนกลักษณะทางประชากรและสังคมตามอาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิชทุกตัวแปร ได้แก่ ความสนใจติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช , ความเข้าใจในมุขตลกจากเรื่องราวที่

ไนต์ อุดม แต่พานิชเล่า , ความรู้สึกคล้ายตาม หรือเชื่อ ในเรื่องราวต่างๆจากการรับรู้มุขตลก , ความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ , การเปลี่ยนแปลงการกระทำบางอย่างโดยทำตามมุขตลก ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นั่นคือ อาชีพมีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5.6 จำแนกลักษณะทางประชากรและสังคมตามรายได้

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิชทุกตัวแปร ได้แก่ ความสนใจติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช , ความเข้าใจในมุขตลกจากเรื่องราวที่ไนต์ อุดม แต่พานิชเล่า , ความรู้สึกคล้ายตาม หรือเชื่อ ในเรื่องราวต่างๆจากการรับรู้มุขตลก , ความประทับใจเรื่องราวและจดจำมุขตลกบางมุขไปเล่าต่อได้ , การเปลี่ยนแปลงการกระทำบางอย่าง โดยทำตามมุขตลก ของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นั่นคือ รายได้มีความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกมีผลต่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร

สรุปผลได้ว่า การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ผู้รับสารมีความรู้สึกพึงพอใจและมีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

- ความสนใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.266 * *) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- ความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.086) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

- ความเชื่อหรือความรู้สึกคล้ายตามมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.272 * *) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- การเก็บจำสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.269 * *) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- การเปลี่ยนแปลงในระดับการกระทำตามมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.213 * *) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ช่องทางและจำนวนครั้งในการเปิดรับสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้รับสาร

จากผลการวิจัยพบว่า

- กลุ่มตัวอย่างที่ชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนบนเวทีจำนวนครั้งแตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.094) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
- กลุ่มตัวอย่างที่ชมเทปวีดีโอ ฟังเทปคาสเซท บันทึกการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนจำนวนครั้งแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.217**) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- กลุ่มตัวอย่างที่อ่านบทความหรือหนังสือที่เขียนโดยไนต์ อุดม แต่พานิช จำนวนครั้งแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน = 0.193**) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลจากการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้เคยติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช จากการชมหรือการอ่านมาก่อนแล้วบ้าง ตั้งแต่ไนต์ อุดม แต่พานิช ได้สร้างสรรค์ผลงานวรรณกรรมชิ้นแรกคือ หนังสือโทษฐานที่รู้จักกันและการเปิดการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ชิ้นเป็นครั้งแรกขึ้นในเมืองไทยในปี พ.ศ. 2538 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาหรือกลุ่มคนทำงานในวัย 18 – 25 ปี และ ต่ำกว่า 18 ปี ตามลำดับ โดยเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา , ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ รวมทั้งกลุ่มอนุปริญญา และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามลำดับ โดยมีสถานภาพโสดเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช จึงได้ชื่อว่าเป็น ตลกปัญญาชน หรือตลกแนวใหม่ เพราะ กลุ่มคนดูจัดว่าเป็นกลุ่มคนที่มีการศึกษา มุขตลกจึงเป็นมุขที่สร้างอารมณ์ขันและทำให้เกิดเสียงหัวเราะอย่างครุ่นคิด ไนต์ อุดม แต่พานิช นำเอาการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนมาเปิดตัวเป็นครั้งแรกในเมืองไทย อีกทั้งยังสร้างสรรค์ผลงานเขียนอีกหลายเล่มซึ่งได้สร้างกระแสใหม่ของการเลือกชมการแสดงตลกและการอ่านของกลุ่มที่เป็น young generation ของสังคมปัจจุบันก็ว่าได้ ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มคนในสังคมที่มีความต้องการและแสวงหาความแปลกใหม่ที่มีสาระประโยชน์ อีกทั้งยังมีความรู้ความสามารถในการเลือกสรรอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง

จึงเป็นที่น่าศึกษาเจาะลึกในกลุ่มที่เฉพาะเจาะจง เพื่อศึกษาผลในการสื่อสารมุขตลกต่อไปในกลุ่มนิสิตนักศึกษา กลุ่มคนโสด หรือกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ในการทดสอบสมมติฐานจากการวิจัยได้ผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางด้านประชากรและสังคมที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับข่าวสาร การเก็บจำสารไว้ และมีการกระทำที่เป็นผลจากการรับสารแตกต่างกัน

เพศกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มผู้รับสาร

ผลการวิจัย พบว่า เพศของผู้รับสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสนใจ การยอมรับต่อสาร การจดจำสารได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในเรื่อง The

Real Difference between Men and Women ของ L.W. Robinson (อ้างใน สุชา จันทร์เอม, 2511.) กล่าวว่าเพศชายและเพศหญิงมีจุดมุ่งหมายของชีวิต พฤติกรรมทางสังคม สมองความคิดเห็น และทัศนคติในการมองปัญหาต่างกัน นอกจากนั้น ผลการวิจัยในประเด็นนี้ ยังมี ความสอดคล้องกับแนวคิดของ DeFleur และ Rokeach (1982) ในทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Theory) ที่อธิบายไว้ว่า บุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพจะมีความสนใจต่อข่าวสารแตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของเพศกับตัวแปรความเข้าใจและการกระทำตามมุขตลก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยจึงแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารมุขตลกนั้น ความแตกต่างเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับเรื่องความเข้าใจ และการทำตามมุขตลกในระดับที่ต่ำ

ทั้งนี้โดยพื้นฐานของมนุษย์แล้วไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย ต่างก็ต้องการแสวงหา และใช้ข่าวสารที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองทั้งสิ้น ในการรับรู้และเข้าใจมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช เพศหญิงจะมีแนวโน้มที่จะรับรู้และเข้าใจในมุขตลกได้มากกว่า นั่นคือ เกิดผลกับอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดได้ เพราะเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนไหว และจำนวนของผู้ที่ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ก็เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายถึงสองเท่า จึงน่าจะทำการศึกษาในแนวเจาะลึกในกลุ่มผู้หญิงว่า เกิดผลอย่างไรต่อไป

จากแนวคิดของ Stephenson ในปี 1967 ซึ่งเสนอทฤษฎีการเล่นไว้ว่าคนเราต้องการสื่อสารเพื่อความบันเทิงมากกว่าเพื่อการสื่อสารที่จริงจัง ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการบางอย่างของตน ในการสื่อสารนั้นมีเรื่องของความต้องการของผู้รับสารและการตอบสนองความต้องการในด้านนั้น โดยนำเสนอให้ผู้รับสารเกิดความบันเทิง และในการเลือกสารเพื่อความบันเทิงนี้ คนมักจะเลือกอะไรที่เหมือน ๆ กัน

อายุกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มผู้รับสาร

ผลการวิจัยพบว่า อายุของกลุ่มผู้รับสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในตัวแปร การยอมรับต่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี มีการยอมรับสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มากที่สุด มากกว่ากลุ่มผู้รับสารอายุ 25-36 ปี และกลุ่มผู้รับสารอายุมากกว่า 36 ปี ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับการศึกษาของ C. Maple (1993) ในเรื่องความแตกต่างของอายุ พบว่า การชักจูงจิตใจของคนจะยากขึ้นตามอายุของคนเพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของ Freedman (1961) ก็พบว่า บุคคลที่มีระดับอายุ

ต่างกันจะมีทัศนคติที่แตกต่างกันด้วย โดยผู้ที่มีอายุน้อยจะมีการเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสังคมได้มากกว่าผู้ที่มีอายุมาก

และพบว่า อายุของกลุ่มผู้รับสารไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในตัวแปรอื่น ๆ คือ ความสนใจ ความเข้าใจ การจดจำสารได้ และการกระทำตามมุขตลก ซึ่งอรวรรณ ปิลันธน์โอวาท (2537) กล่าวว่า การชักจูงใจ อาจทำให้คนเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด หรือมีทัศนคติที่เปลี่ยนไป แต่อาจไม่เปลี่ยนแปลงในระดับการกระทำได้ เพราะพฤติกรรมของมนุษย์เปลี่ยนแปลงได้ด้วยการได้รับอิทธิพลจูงใจจากปัจจัยแวดล้อมและความรู้ความเข้าใจของตนเอง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า มุขตลกส่งผลต่อความเชื่อและการกระทำของคนได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่มีอายุมากขึ้น มีการเรียนรู้และมีประสบการณ์มากขึ้น ย่อมเข้าใจว่ามุขตลกนั้นเป็นเรื่องของการสร้างอารมณ์ขัน และเป็นการสื่อสารเพื่อความบันเทิงคลายความเครียดมากกว่า จะนำมาปฏิบัติได้ในชีวิตจริง หรือการประชดล้อเลียนในมุขตลกก็เป็นเรื่องบ่งบอกได้อย่างชัดเจนดีแล้วว่า เป็นเรื่องที่ตลกขบขันไม่ควรกระทำ หรืออาจทำให้เกิดความตลกขบขัน ได้มากกว่าเป็นการกระทำที่สังคมทั่วไปยอมรับ

จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นเครื่องยืนยันและปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า กลุ่มผู้รับสารที่เป็นผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกแตกต่างกัน

ระดับการศึกษากับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มผู้รับสาร

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีผลตรงกับการวิจัยของ พิไลพรรณ กาญจนลักษณ์ (2533) ที่ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของเสียงตามสายที่มีต่อการรับฟัง และการรับรู้ ทางด้านสาธารณสุข ก็พบว่า ลักษณะทางประชากรด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ เช่นเดียวกัน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ รับฟังเสียงตามสายแต่ไม่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารด้านสาธารณสุขเลย

สำหรับความแตกต่างของระดับการศึกษา กับตัวแปรความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับต่อสาร การเก็บจำสารได้ และการกระทำ ที่เป็นผลจากการเปิดรับผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการศึกษาของพงษ์ศรี บุญสุวรรณ (2532) ศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของนักศึกษาวิทยาลัยครุนครสวรรค์ ก็ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการเปิดรับสื่อ ในเรื่องการเรียนรู้และความเข้าใจ เช่นกัน

จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้ที่ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ส่วนใหญ่เป็นนิสิต นักศึกษา และกลุ่มคนทำงาน เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือสถาบันอุดมศึกษา และมีชมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มที่สนใจในผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช เมื่อเกิดการรับรู้แล้ว ความเข้าใจ การยอมรับต่อสาร การจดจำสารได้ และการเปลี่ยนแปลงการกระทำ มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำ ทำให้มองเห็นได้ว่า มุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ได้รับการขนานนามว่าเป็นตลกปัญญาชน และสร้างเสียงหัวเราะอย่างครุ่นคิด ผลของการศึกษาวิจัย ทำให้ได้ข้อคิดเกี่ยวกับการสื่อสารมุขตลกว่า ไนต์ อุดม แต่พานิช อยู่ในความสนใจของกลุ่มคนที่มีการศึกษา ทำให้เกิดผลการรับรู้และความเข้าใจไม่แบ่งแยกว่ามีการศึกษามากหรือน้อย คนต่างก็ต้องการความสนุกสนานบันเทิงเช่นเดียวกัน มีการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลก ทำให้เกิดอารมณ์ขันและเกิดผลต่ออารมณ์และความรู้สึกนึกคิดมากกว่าทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับการกระทำ

จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นเครื่องปฏิเสศสมมติฐานที่ว่า กลุ่มผู้รับสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการรับรู้และความเข้าใจแตกต่างกัน

อาชีพกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มผู้รับสาร

ผลจากการวิจัยพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจในทุกตัวแปร คือ ความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับต่อสาร การเก็บจำสารได้ และการกระทำที่เป็นผลจากการรับสารนั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แม้ว่า แนวคิดของ Arthur T. Jersild (อ้างใน จันทร์เพ็ญ ชาติพันธ์, 2530) จะกล่าวว่า บุคคลที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันมักมีบุคลิกภาพ ความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมแตกต่างกัน แต่ในกรณีการสื่อสารมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช นี้ อาชีพไม่อาจนำมาใช้อธิบายความแตกต่างในการรับรู้และความเข้าใจของผู้รับสารได้ เพราะคนทุกสาขาอาชีพต่างมีโอกาสเลือกให้ความสนใจกับเรื่องตลกขำขัน เพื่อสร้างความพอใจ และตอบสนองความต้องการในด้านอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด ได้เช่นเดียวกัน ซึ่งการศึกษาในประเด็นนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิปจิตนิยม (2534) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี : ศึกษาเฉพาะสมาชิกของบริษัท อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล บรอดคาสติ้ง

คอรัปชั่น จำกัด (ไอบีซี) พบว่า ปัจจัยทางประชากรด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการของไอ บี ซี เคเบิลทีวี

จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นเครื่องปฏิเสศสมมติฐานที่ว่า กลุ่มผู้ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกแตกต่างกัน

รายได้กับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มผู้บริหาร

จากผลการวิจัยพบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากกลุ่มผู้ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นหรือวัยเริ่มต้นทำงาน ซึ่งปัจจัยเรื่องรายได้ ไม่อาจนำมาอธิบายการรับรู้และเข้าใจในมุขตลก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชฌณา จันทร์จรัสวัฒนา (2533) ที่ทำการศึกษาถึงประสิทธิผลของสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่โครงการอีสานเขียว แล้วพบว่า ระดับเศรษฐกิจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการอีสานเขียว

จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นเครื่องปฏิเสศสมมติฐานที่ว่า กลุ่มผู้ที่ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกแตกต่างกัน

สถานภาพสมรสกับการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช ของกลุ่มผู้รับสาร

จากผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากกลุ่มผู้ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ส่วนใหญ่เป็นคนที่มียุทธศาสตร์ โสด กลุ่มตัวอย่างแสดงจำนวนถึง 94.7 % จึงไม่สามารถอธิบายได้ว่าสถานภาพสมรส มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกแตกต่างกันหรือไม่ แต่เป็นที่น่าศึกษาต่อไปว่า กลุ่มคนโสดมีการบริโภคหรือเปิดรับสารเพื่อสร้างอารมณ์ขันมากกว่าคนแต่งงานแล้ว และมีผลอย่างไร

จากผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นเครื่องปฏิเสศสมมติฐานที่ว่า กลุ่มผู้รับสารที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกมีผลต่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร

จากผลการวิจัยเป็นที่น่าสังเกตว่าในตัวแปรต่าง ๆ ของการรับรู้และความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปร ได้แก่ ความสนใจ การยอมรับต่อสาร การจดจำสารได้ เป็นเชิงบวก ตัวแปรความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเป็นเชิงบวกมาก ส่วนผลในระดับการกระทำมีค่าเฉลี่ยเป็นกลาง แต่เมื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ความเข้าใจกลับไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในมุขตลก ทำให้เกิดผลต่อความเข้าใจ และสร้างอารมณ์ขัน ทำให้เกิดเสียงหัวเราะ หากแต่ผู้รับสารยอมรับตระหนักได้ว่า มุขตลก เป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง เป็นการเล่าเรื่องในเชิงการล้อเลียนเสียดสี อาจเป็นเรื่องที่เกินจริง ไม่น่าจะนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ความเข้าใจในมุขตลกจึงมีค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรความสนใจ การยอมรับต่อสาร การจดจำสารได้ และการกระทำที่เป็นผลจากการรับสาร ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก การรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกมาก ย่อมทำให้มีผลกับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อผู้รับสารมากขึ้นไปด้วย เนื่องจากมุขตลก เป็นการเล่าที่ทำให้เนื้อหาสารเกิดความน่าสนใจ เกิดการยอมรับและจดจำได้ง่าย หากแต่จะส่งผลต่อผู้รับสารในระดับการกระทำมากน้อยต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกันไปในตัวบุคคลอีกด้วย

E.P. Bettinghaus 1980 (อ้างโดย อรวรรณ ปิรันธน์โหวาท) ให้เกณฑ์ 3 ประการ สำหรับตัดสินความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสภาพการสื่อสารหนึ่ง ๆ ได้แก่

1. ความสอดคล้องกันระหว่างเจตนาของผู้ส่งสาร และพฤติกรรมของผู้รับสาร ในกรณีนี้ ผลของการเปิดรับมุขตลกจากช่องทางต่าง ๆ เช่นชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน จากการแสดงบนเวที จากสื่อวีดิทัศน์ จากกาอ่าน ผลของการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจที่สามารถวัดได้ในทันที หรือในช่วงเวลาสั้น คือการเข้าใจความหมายของมุขตลกร่วมกัน การเกิดอารมณ์ขัน และมีเสียงหัวเราะตามเจตนาของผู้ส่งสาร รวมทั้งพฤติกรรมของผู้รับสารในขณะนั้นสอดคล้องกัน แต่ก็ไม่ควรเป็นเกณฑ์เพียงประการเดียวที่ใช้ตัดสินสัมฤทธิ์ผลของการโน้มน้าวใจ

2. ระดับ (Degree) ของความสอดคล้องระหว่างเจตนาของผู้ส่งสาร และ พฤติกรรมของผู้รับสารที่ตามมา ปกติผู้รับสารที่ได้รับสารที่น่าโนมน้าวใจ อาจมีการเปลี่ยนแปลง เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น โน้ต อุดม แต่พานิช มักเล่าถึง ความบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษ จากในอดีตของตนเอง มาเป็นมุขำขันที่ส่งให้เกิดเหตุการณ์เป็น น่าอัศจรรย์ของตนหลายครั้งเมื่อ เดินทาง หรือต้องพบปะกับชาวต่างชาติ เป็นความรู้สึกปกติของคนทั่วไปที่มักเชินอายุในการจะ พูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง มุขตลกนี้จึงเหมือนตรงกับประสบการณ์ของผู้รับสาร และรับรู้ว่ามี ให้เป็นเรื่องตลกขบขันของชีวิตได้ และการจะไม่ทำให้เกิดความเป็น น่าอัศจรรย์ ก็ต้องมีการเรียนรู้ ผึกฝน การใช้ภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น

3. ระดับของความยากของการสื่อสารของผู้ส่งสาร ในกรณีของ โน้ต อุดม แต่พานิช การที่เขามีภาพลักษณ์เป็นนักเล่าเรื่องตลก เขาจึงต้องสื่อสารเรื่องราวที่มีมุขกลับ สร้าง สรรค์ เนื้อหาสารจากจินตนาการ และสื่อออกมาด้วยการใช้ภาษาที่ให้อารมณ์ขันเป็นจุดจูงใจ การผลิตการแสดงบนเวที หรือ การเขียนหนังสือของเขา จึงมิใช่เพียงพรสวรรค์ แต่จะต้องเกิด จากการทำงานหนัก การเป็นนักสังเกต นักคิด นักสร้างสรรค์และเป็นนักถ่ายทอดด้วยการพูด การร้อง การแสดง การเขียนที่ดี

ไฮฟแลนด์และเจนิส (อ้างใน อรวรรณ ปิรันธนีโอวาท) เสนอแนะว่าผลของการโนมน้าว ใจนั้นจะพิจารณามาจากการเปลี่ยนทัศนคติ และความเชื่อ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความรู้ และสำนึก การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก และการกระทำ โดยสรุปผลของการโนมน้าวใจสังเกตได้ 3 ประการ

1. การเปลี่ยนแปลงในการรู้และสำนึก (Cognitive Change)
2. การเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ความรู้สึก (Affective Change) ซึ่งมีการ ตรวจสอบทางสรีระวิทยา
3. การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม (Behavioral Change)

การรู้และสำนึก อารมณ์ความรู้สึก และพฤติกรรมไม่สามารถแยกแยะออกจากกันและกันเป็นแต่ ละประเภทได้อย่างชัดเจนเมื่อมีการสื่อสารเพื่อการโนมน้าวใจเกิดขึ้น ผลจากการ โนมน้าวใจ มักจะเกิดขึ้นรวมกัน ไฮฟแลนด์ และเจนิสมีสมมติฐานว่า การเปลี่ยนแปลงในการรู้และสำนึก ความรู้สึกและพฤติกรรมหรือการกระทำ จะเกิดขึ้นไม่ได้โดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อย่างไรก็ตาม การที่เรามีทัศนคติในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ได้เป็นเครื่องประกัน

เสมอไปว่า เราต้องมีพฤติกรรมตามนั้นด้วย มีตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน เช่น เราอาจถูกโน้มน้าวใจให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเล่นกีฬา แต่เราอาจจะไม่ได้เล่นกีฬานั้นด้วยเหตุผลหรือตัวแปรอื่น ๆ อีก เช่น ร่างกายไม่แข็งแรง เป็นต้น

จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้น เป็นเครื่องยืนยันการยอมรับสมมติฐานการรับรู้และความเข้าใจในมุขตลกมีผลต่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

สมมติฐานข้อที่ 3 ช่องทางและจำนวนครั้งในการเปิดรับสารที่เป็นมุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้รับสาร

ผลจากการศึกษาช่องทางการรับรู้ พบว่า การชมเดี่ยวไมโครโฟน และการติดตามผลงานของ ไนต์ อุดม แต่พานิชเกิดจากความสนใจของตนเอง และเพื่อนเป็นลำดับรองลงมา ดังนั้น การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจึงขึ้นกับการเลือกรับรู้ในตัวบุคคลสูง ความสนใจ และความชอบผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ในแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน บางครั้งการชอบและสนใจมากสร้างความพอใจได้มาก อาจนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย หรือความสนใจและมีความเข้าใจน้อยแต่อาจนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก ทั้งนี้ทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยในแต่ละบุคคลอีกด้วย ในผลการวิจัยนี้ การเลือกรับรู้และการยอมรับต่อสาร รวมทั้งการจดจำสาร เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลอย่างยิ่ง เพราะเป็นสารที่บุคคลจะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกัน

ส่วนการชมการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนนั้น ผู้รับสารมุ่งหวังความบันเทิงและอารมณ์ขันจากการแสดงมากกว่า และการชมการแสดงบนเวทีนั้น เกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้น ๆ อีกทั้งเป็นโอกาสเฉพาะที่มีการเปิดการแสดงขึ้นเท่านั้น จึงทำให้มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้การรับรู้และความเข้าใจเป็นเรื่องของความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่ไม่ได้เกิดจากการเปิดรับสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่อาจเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรหลาย ๆ ตัวที่ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจไปในทางที่สนับสนุนหรือไม่สนับสนุนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในระดับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ดังที่ Klapper (1968) กล่าวว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลเป็นแค่เพียงแรงเสริมต่อบุคคลเท่านั้น ในการโน้มน้าวใจ ประเด็นในเรื่องความคิดเห็นและทัศนคตินั้น สื่อมวลชนมิได้มีอิทธิพลโดยตรง ต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการสื่อสารร่วมด้วย ซึ่งได้แก่ อุปนิสัย บรรทัดฐานของกลุ่ม กระบวนการเลือกรับสาร การเผยแพร่ข่าวสารโดยสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดระบบการเมืองการปกครอง และระบบของสื่อสารมวลชน ดังนั้น การที่ผู้รับสารได้ชม

หรือได้อ่านผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเสมอไป เพราะอาจมีตัวแปรอื่นเข้ามาแทรก เช่น ผู้รับสารอาจเคยมีประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) เกี่ยวกับมุขตลกในลักษณะเดียวกันในทางที่ดีหรือไม่ดีมาก่อน หรือผู้รับสารอาจมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจนเกิดทัศนคติในทางบวกหรือทางลบจากการรับรู้ นั้น และอาจคิดว่ามุขตลกเป็นเพียงสิ่งบันเทิงไร้สาระ และไม่มีประโยชน์ที่นำมาใช้ได้ในชีวิตจริง อย่างไรก็ตาม มุขตลกในรูปของเทปบันทึก และในหนังสือ ยังมีผลทำให้เกิดเสียงหัวเราะอย่างครุ่นคิดได้ และผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร

จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นทั้งเครื่องยืนยันและปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า การเปิดรับผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช จากช่องทางและจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร

จากผลงานการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 1-4 ตั้งแต่ปี 2538 ถึงปัจจุบัน และผลงานที่ไนต์ อุดม แต่พานิช เขียนทั้งหกเล่ม ได้แก่ โทษฐานที่รู้จักกัน, หนังสือโป๊, เดี่ยวไมโครโฟน, อุดมโชว์หน่วย, รวมมิตรแต่พานิช และ NOTE BOOK ซึ่งเป็นหนังสือขายดีหรือเป็นหนังสือยอดนิยมเป็นเวลานาน เขาเริ่มมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับอย่างสูงในกลุ่มผู้ติดตามผลงานที่เป็นวัยรุ่นเนื่องด้วยความมีพรสวรรค์และมีจินตนาการในการสื่อสารเพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่มวลชน จากการเขียนหนังสือเล่าเรื่องสั้นเป็นตอนๆ ที่ทำให้ผู้อ่านรู้จักมุขตลกของเขาผ่านตัวอักษร จนสามารถสร้างเอกลักษณ์ของตนเองจากมุขตลกแนวใหม่และการแสดงเดี่ยวไมโครโฟนเป็นคนแรกของเมืองไทย อาจสร้างความสนใจหรือดึงดูดความต้องการในกลุ่มผู้ชมตามกระแสที่มีความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างสูงและเป็นแพชชั่นการบริโภคมุขตลกสมัยใหม่ ที่ผู้อ่านและผู้ชมจะได้รับอรรถรสและยอมรับในเนื้อหาสาระในระดับต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ช่องทางของการสื่อสารก็ส่งผลต่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ในกรณีนี้ การเปิดรับมุขตลกจากการแสดงบนเวทีที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในระดับที่ต่ำ หรือไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการชมจากเทปบันทึก หรือฟังจากเทปคาสเซต และการอ่านหนังสือมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ นั้นหมายความว่า การส่งสารของ ไนต์ อุดม แต่พานิช มีหลายช่องทางและการสร้างสารที่สามารถเปิดรับซ้ำ ๆ ได้ ทำให้ผู้รับสารสามารถติดตามและรับสารนั้นซ้ำ ๆ มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจรวมทั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ และการนำสารไปใช้ได้ในระดับต่าง ๆ กัน

Stephenson ยังกล่าวไว้ด้วยว่าการใช้สื่อเพื่อความบันเทิง หากจะมองกันอย่างผิวเผิน จะดูเหมือนเป็นการใช้เวลาอย่างไม่มีสาระประโยชน์ แต่ถ้าจะพิจารณากันให้ลึกลงไปแล้ว การใช้สื่อเพื่อความบันเทิงมิใช่สิ่งที่ไร้สาระประโยชน์ กลับเป็นการได้คุณค่าหรือตอบสนองความพึงพอใจในทางจิตวิทยา ในการดำรงชีวิตของคนนั้นแบ่งได้สองส่วน ได้แก่ส่วนที่เป็นสาระ คือส่วนที่เป็นชีวิตในการทำงานซึ่งสร้างความตึงเครียดให้กับชีวิต ประกอบกับความกดดันทางสภาพแวดล้อมและสังคม ทั้งสังคมภายในและสังคมภายนอก ทำให้คนจำเป็นต้องมีชีวิตในอีกส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ไม่เป็นสาระ ได้แก่ส่วนของการเล่น ความสนุกสนานบันเทิง เพื่อเป็นการลดความตึงเครียด และเป็นการสร้างความสมดุลให้กับชีวิตและดำรงอยู่ในสภาพสังคมในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อควรพิจารณาถึงผลในการสื่อสารมุขตลกช่วยสร้างประเด็นความสนใจ ทำให้เกิดแนวทาง หรือ แนวร่วมในการพัฒนา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้พบเช่นกันว่า การเปิดรับผลงานของโน้ต อุดม แต่พานิชมีความสำคัญกับการสร้างประเด็นทางสังคมในกลุ่มวัยรุ่น และนำไปสู่การนำไปใช้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากแรงจูงใจที่อาจเกิดขึ้นได้หลังจากมีการเปิดรับสารจากช่องทางต่าง ๆ แล้ว จะเห็นได้ว่าผู้รับสารจะได้รับประสบการณ์ทางอ้อมจากการชมการแสดง หรือจากการอ่านกวี ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้ต้องอาศัยการตีความและให้ความหมายสำหรับตนเอง (Make Sence) ด้วย มุขตลกจึงเป็นการแทนความหมายเชิงอัตวิสัย (Subjective Representation) เป็นความรู้สึกเชิงตีความหมาย (Interpret Sensation) หรือความประทับใจต่อมุขตลกอาจเป็นความคล้ายคลึงของภาพปรากฏ (Appearance) หรือเป็นการแทนความหมายของการรับรู้ (Perception) ที่มีการตีความและเป็นการสื่อสารที่ทำให้เกิดการรับรู้อย่างเลือกสรร มุขตลกให้ในสิ่งที่ประสบการณ์ทางอ้อม หลอมรวมกับประสบการณ์ตรงของผู้รับสารได้ง่าย และสร้างอารมณ์ขันที่เกิดจากการได้รับเนื้อหาที่ตอบสนองความรู้สึก ที่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ง่ายกว่าการสื่อสารในรูปแบบอื่น ดังนั้น การเล่ามุขตลกของโน้ต อุดม แต่พานิช จึงทำให้เกิดผลที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. เป็นการกำหนดประเด็นเรื่องราวให้แก่ผู้อ่านหรือผู้ชมให้มีเรื่องติดต่อสัมพันธ์กัน และเป็นการถ่ายทอด การเรียนรู้ทางสังคมซึ่งกันและกัน มวลชนได้รับความสนุกสนานบันเทิง และยังได้รับรู้บรรทัดฐานบางอย่างจากการเปิดรับสารที่พวกเขามีความพึงพอใจ และเลือกสรรด้วยตนเอง อีกทั้งยังทำให้กลุ่มคนเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากยิ่งขึ้นเพราะเป็นเรื่องที่ได้รับรู้ตรงกัน มี

ความสนใจ การยอมรับต่อสาร และการเก็บจำสารไว้ได้คล้าย ๆ กัน แต่ในระดับความเข้าใจ และการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกระทำนั้น พบว่าเป็นเรื่องที่ต้องวินิจฉัยในระดับปัจเจกบุคคล

2 . การสื่อสารของไนต์ อุดม แต่พานิช กล่าวได้ว่า เขาเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด ความเชื่อ และสร้างสถานภาพของคนในสังคม ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งหากจำแนกความแตกต่างกันในลักษณะด้านประชากรและสังคม ซึ่งจากข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พบในการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่มวัยรุ่น และเป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่า การได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารและผูกพันกับกลุ่มมีสูง ทำให้เกิดความคาดหวัง และเกิดทัศนคติที่จะยอมรับสารที่ได้รับรู้ จากบุคคลที่เป็นที่พอใจ ซึ่งมีบทบาทเปรียบเสมือนแบบอย่าง (model) ซึ่งมีผลต่อ อารมณ์ พฤติกรรม เป็นต้น ไนต์ อุดม แต่พานิช ได้สร้างการจูงใจซึ่งเป็นการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูล หรือสัญลักษณ์ที่สามารถดึงดูดความสนใจและมีแนวทางที่จะชักชวนให้มวลชนเกิดความคล้อยตามและเห็นด้วยกับเนื้อหาที่นำเสนอออกไป ดังนั้นการจูงใจจึงมีบทบาทต่อคนที่ได้รับสารเป็นอย่างยิ่ง

2) การศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารที่ใช้จุดจูงใจด้วยอารมณ์ขัน เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสื่อสารมวลชน ที่นอกจากจะให้ความบันเทิง ยังให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาสาระที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับผู้รับสารมากยิ่งขึ้น

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ยังสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับอารมณ์ขันในการสื่อสารที่มีมาก่อนหน้านี้ เช่น การศึกษาวิจัยเรื่อง คนที่มึอารมณ์ขัน (The funny People : A Source - Orientation to the Communication of Humor โดย WanZer ,M. Booth - Butterfield and S. Booth - Butterfield ในปี 1995 พบว่า ในฐานะผู้ส่งสารที่มีอารมณ์ขัน ส่งผลกระทบต่อ การสื่อสาร พบว่า อารมณ์ขันมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารอย่างลึกซึ้ง ซึ่งอารมณ์ขันทำให้เกิดความประทับใจที่ดีต่อผู้สื่อสาร ช่วยในการปรับตัวของผู้สื่อสาร และทำให้มีกลวิธีการสื่อสารกว้างขึ้น หรือ งานของ Anderson et al. เรื่อง Stressful life and TV Viewing ในปี 1996 รายงานการวิจัยว่าอารมณ์ขันมีบทบาทที่สำคัญในการสื่อสารมวลชนอย่างมาก คือ มีบทบาทในการโน้มน้าวใจ ชักจูงใจให้คล้อยตามเรื่องราว จากเนื้อหาที่เคร่งเครียด ไม่น่าสนใจ ทำให้การสื่อสารน่าสนใจมากขึ้น ส่วนงานวิจัยของ ทศนีย์ กระต่ายอินทร์ ซึ่งศึกษาเรื่อง อารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทยระหว่าง พศ. 2543 - 2516 พบว่า นักเขียน ใช้อารมณ์ขันเพื่อความบันเทิงเป็นสำคัญ และชี้จุดบกพร่องของสังคมหรือพฤติกรรมของบุคคล ใน

ด้านเนื้อหาและโครงเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับสังคมในสมัยนั้นอย่างมาก อีกทั้งเป็นการตรวจสอบสภาพสังคมในช่วงเวลานั้น ๆ อีกด้วย

การสื่อสารโดยการใช้วาทะศิลป์ การนำเสนอมุขตลกให้มวลชนผู้รับสาร จึงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และการนำไปใช้ประโยชน์ของคนจำนวนมาก ในแง่ของการพัฒนา จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้คนเกิดความสนใจ ทำให้คนเกิดการยอมรับ และหากไนต์ อุดม แต้พานิช หรือบุคคลอื่น ที่มีบทบาทในรูปแบบเดียวกัน เป็นผู้นำเสนอความบันเทิงให้แก่คนในสังคม ได้ตระหนักถึงการสร้างผลในการสื่อสารให้กับคนหมู่มาก จะได้พิจารณาถึงประเด็นที่จะนำเสนอมุขตลกที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และการแฝงเนื้อหาสาระที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับผู้รับสารมากยิ่งขึ้นก็จะทำให้คนได้รับความบันเทิง ในขณะเดียวกัน ยังได้ข้อคิดคติไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสมดุลย์ในสภาพสังคมที่เคร่งเครียดในปัจจุบันอีกด้วย ก็จะทำให้การสื่อสารในรูปแบบเช่นนี้ สร้างประโยชน์ให้กับสังคมอย่างแท้จริง

3) ควรพิจารณาถึงการสร้างสาร และการสร้างสื่อเพื่อนำเสนอความบันเทิงให้มวลชนได้มีทางเลือกในการเปิดรับจากหลาย ๆ ช่องทาง

องค์ประกอบในกระบวนการสื่อสารหลายประการทำให้เกิดการเชื่อมโยงการเล่าเรื่องของไนต์ อุดม แต้พานิช โดยการแสดงบนเวทีก๊อดี หรือการเขียนหนังสือก๊อดี ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการวางกลยุทธ์ในการสื่อสารด้วยรูปแบบของ Comedy ใช้ลักษณะเนื้อหาที่กระตุ้นความสนใจด้วยมุขตลก อีกทั้งลักษณะของผู้นำเสนอสารมีภาพลักษณ์ที่เป็นคนที่มีอารมณ์ขัน โดยใช้ช่องทางหลายแบบประกอบกัน โดยมีความถี่ของการนำเสนอที่เหมาะสม มีการเผยแพร่ซ้ำในช่วงเวลาที่เป็นที่ต้องการ ซึ่งการปรากฏตัวของผลงานมืออย่างสม่ำเสมอในรายการสื่อมวลชนเป็นที่กล่าวขวัญถึงจากบุคคลหนึ่งสู่บุคคลอื่น ๆ และเลือกสรรเรื่องได้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จึงพิจารณาการสื่อสารในกรณีศึกษาได้ว่าเป็นกระบวนการโน้มน้าวใจ ซึ่งเป็นการทำให้เกิดอิทธิพล ในการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อหรือทัศนคติ จนกระทั่งอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ในระดับการกระทำ ซึ่งไนต์ อุดม แต้พานิชได้สร้างสภาพการณ์ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงในกระบวนการสื่อสาร โดยวัดได้จากแนวคิดของ McGuire ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 5 ลำดับขั้น คือ ความตั้งใจหรือความสนใจ (Attention) ความเข้าใจ (Comprehension) การยอมรับต่อสาร (Yielding) การเก็บจำสารไว้ (Retention) และ การกระทำ (Action) การศึกษาในครั้งนี้พบได้เช่นกันว่า ใน

สภาพการณ์ปกติ ขั้นตอนแรก ๆ จะต้องเกิดขึ้นก่อน เพื่อที่ขั้นตอนต่อ ๆ ไปจะเกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม แมคคทายร์ได้อธิบายว่า ในกรณีนี้ที่เรียก Subliminal Perception ผู้รับสารอาจยอมรับต่อสาร โดยไม่ผ่านขั้นตอนของความตั้งใจ ความสนใจ และความเข้าใจ

4) จากการศึกษาวิจัยทำให้ทราบถึงประเด็น หรือหัวข้อในการสื่อสารที่เป็นที่ยอมรับ และสนใจของผู้รับสาร สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการสร้างสารที่ตรงกับความต้องการของผู้รับสารต่อไป

มุขตลกที่ได้รับการยอมรับ และในกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่การนำไปใช้พูดคุยกับญาติมิตรสนิทหรือเพื่อน , ใช้เมื่อทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ใช้เมื่อต้องการพักผ่อนคลายความเครียด หรือการใช้ในการเข้าสังคมเพื่อเป็นหัวข้อสนทนา มีค่าเฉลี่ยเชิงบวกในความเห็นซึ่งสามารถนำไปใช้ได้บางครั้งและใช้ได้บ่อย ๆ จนถึงการนำไปใช้ได้ทุกวัน เหล่านี้บอกได้ว่าการนำมุขตลกไปใช้ในหมู่มนุษย์ที่มีการยอมรับต่อสาร

มุขตลกที่ทำให้เกิดข้อคิดเห็นและทำให้ประเด็นทางสังคมได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นได้แก่มุขตลกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่น เรื่องของแฟชั่นความทันสมัย เรื่องเกี่ยวกับวงการบันเทิง เรื่องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ สินค้า เรื่องการเรียนรู้ทำความเข้าใจตนเองและคนรอบข้าง รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเมืองมีค่าเฉลี่ยในความคิดเห็นเชิงบวก คือเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งในกลุ่มคนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีแนวโน้มชี้ให้เห็นว่า มุขตลกของไนต์ อุดม แต่พานิช มีเนื้อหาสาระที่คนรับรู้และนำไปใช้ได้ และทำให้คนมีความสนใจในประเด็นที่แฝงอยู่ในมุขตลกเหล่านั้น

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การบริโภคสื่อและการนำไปใช้ประโยชน์ของผู้รับสาร มุขตลก มิได้สร้างความสนุกสนานบันเทิงเพียงอย่างเดียว ไนต์ อุดม แต่พานิชได้สร้างสรรค์มุขตลกจากประเด็นต่าง ๆ ในสังคม นำเสนอรูปแบบการแสดงแนวใหม่คือ การเล่าเรื่องบนเวทีโดยการพูดและใช้โชว์วาทีศิลป์ เพื่อสร้างสรรค์อารมณ์ขัน แฝงเนื้อหาสาระที่เป็นการล้อเลียน ประชดปรากฏการณ์ในชีวิตประจำวันอย่างหักเหลี่ยมหักมุม ซึ่งเป็นเรื่องตรงกับประสบการณ์ของกลุ่มผู้รับสารกลุ่มหนึ่งที่มีระดับการศึกษาและมีความรู้ในการเลือกบริโภคข่าวสาร ข้อความต่าง ๆ ยังได้ถูกถ่ายทอดเป็นตัวอักษรในหนังสือที่เป็นผลงานของเขา จากมุมมองปรากฏการณ์ในสังคมที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และเป็นเรื่องใกล้ตัวของคนจำนวนมาก ทำให้เกิดกระแสหรือฟีเวอรีในการอ่าน จนกระทั่งเป็น รูปแบบการบริโภคสื่อที่เป็นวรรณกรรมซึ่งเขียนโดยคนดังในวงการสื่อ

มวลชนอีกหลาย ๆ คนตามมา ทำให้ตลาดวงการหนังสือ แพร่หลายยิ่งขึ้น และกลุ่มผู้อ่านก็มีทางเลือกในการบริโภคข่าวสารมากขึ้น มีการถ่ายทอดเนื้อหาข่าวสาร และมีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงประเด็นต่าง ๆ แลกเปลี่ยนกันอย่างหลากหลาย กลุ่มตัวอย่างยังได้แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารที่เป็นมุขตลก ยังสร้างปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มคนใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น ทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลมีหัวข้อสนทนาและสร้างสัมพันธ์อันดี เพราะการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีโดยการเล่ามุขตลกสู่กันฟัง ทำให้เกิดอารมณ์ขันและคลายความเครียดในชีวิตประจำวัน

ความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์ เป็นเสน่ห์ของการเปิดรับข่าวสารในแนวมุขตลกเช่นนี้ นอกเหนือจากเพื่อสร้างอารมณ์ขันแล้ว การครุ่นคิดและการนำไปเล่าต่อ ยังทำให้ประเด็นในมุขตลกถูกถ่ายทอดต่อ ๆ กันไปอย่างกว้างขวาง การรับรู้และความเข้าใจที่เกิดขึ้นในระดับต่าง ๆ ของกระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ความสนใจ ความเชื่อหรือรู้สึกคล้อยตาม การตระหนักรู้ ความเข้าใจ การจดจำและยอมรับต่อสาร จนไปถึงระดับการเปลี่ยนแปลงการกระทำจากการรับรู้ นั้น เกิดขึ้นในระดับต่าง ๆ กันในแต่ละบุคคล หากมองในแง่พัฒนาจะเห็นได้ว่าการเล่าเรื่องของไนต์ อุดม แต่พานิช การบรรยายปรากฏการณ์ใด ๆ ให้เป็นมุขตลกจะกระตุ้นและตอบสนองอารมณ์ของผู้รับได้ดีกว่าการรายงานข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา การเล่าหรือบรรยายถึงความบิดเบือนของเหตุการณ์ที่อาจเป็นหัวข้อที่เคร่งเครียดและไม่อยู่ในความสนใจ อาจกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจขึ้นมาได้ เช่น ประเด็นทางการเมือง การเห่อวัฒนธรรมตะวันตกของกลุ่มวัยรุ่น ความประพุดที่สวนทางกับการยอมรับได้ของสังคม แฟชั่นที่ไม่เหมาะสม เช่น การแต่งกายที่ไม่ถูกกาลเทศะ รูปแบบการดำเนินชีวิตที่เน้นวัตถุนิยม ความเหลื่อมล้ำในสังคม สิ่งที่เป็นเบื้องหลังที่เป็นจริงซึ่งวงการบินเหิง ถูกหยิบยกมาเปรียบเปรยและล้อเลียนทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้ความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น เห็นปรากฏการณ์ของสังคมผ่านมุขตลก มีแนวคิดและเกิดความสนใจในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มากยิ่งขึ้น

ดังที่ Donahew กล่าวไว้ว่าข่าวสารที่เขียนในรูปของการเล่าเรื่องหรือการบรรยายจะกระตุ้นและตอบสนองอารมณ์ของผู้รับได้ดีกว่า การเขียนเพียงเพื่อรายงานข้อเท็จจริง เพราะการเล่าเรื่องหรือการบรรยายทำให้เนื้อหาที่ทำการสื่อสารมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้การสื่อสารนั้นเกิดประสิทธิผล

และจากข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษา หรือเป็นผู้เริ่มต้นวัยทำงาน ได้เพิ่มเติมไว้ในแบบสอบถามปลายเปิดว่า การติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช นอกจากจะเป็นการผ่อนคลายความเครียดที่ได้ประโยชน์จากเนื้อหาสาระแล้ว ยังได้แนวทางในการดำเนินชีวิต และได้ข้อคิดในเรื่องต่าง ๆ ที่ชัดเจนขึ้น เพราะไนต์พานิชนี้เป็นวัยที่มี

ความรู้ความสามารถในการเลือกรับข่าวสารมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตของตนเองและผู้อื่น ช่องทางการนำเสนอของไนต์ อุดม แต่พานิช เป็นการเลือกที่ได้เนื้อหาในเรื่องเดียวกันแต่ลดความเคร่งเครียดจริงจังลง และทำให้เกิดกำลังใจ ในแง่ที่ว่าตัวไนต์ อุดม แต่พานิชนั้นเป็นบุคคลธรรมดา ที่มีได้มาจากการเป็นคนที่ต้องเคร่งเครียดศึกษาในระดับที่สูง หรือมาจากคนที่ฐานะร่ำรวย แต่ก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิต และเป็นที่ยกที่นิยมของคนทั่วไป จากการให้ความสุข และสร้างอารมณ์ขันในภาวะที่คนต้องเผชิญปัญหายุ่งยากจากชีวิตในด้านอื่น ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างที่ดี และจงใจให้คนเกิดขวัญและกำลังใจ ว่าการมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง นำเสนอผลงานของตัวเองอย่างจริงจัง มีความตั้งใจจริงในการสร้างสรรค์ผลงาน ก็สามารถทำให้เป็นที่ยอมรับได้เช่นกัน

5) การเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีอิทธิพลในการให้แนวคิดกับบุคคลทั่วไป ทำให้ไนต์ อุดม แต่พานิช มีความสำคัญต่อการสร้างจุดสนใจและการติดตามผลงานของเขาต่อไป ในการพัฒนานั้น บุคคลเช่นนี้มีความสำคัญต่อการเป็นผู้นำด้านความคิด ทำให้มวลชนเกิดความสนใจได้ง่าย ดึงดูดใจในการเริ่มการเปลี่ยนแปลงอันจะนำไปสู่การพัฒนา การสร้างจุดสนใจหรือแนวร่วมทางความคิดต่อออกกลุ่มบุคคลที่กำลังต้องการหรือแสวงหาแบบอย่างที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมวัยรุ่นและกลุ่มคนที่กำลังเริ่มต้นชีวิต มักเลือกเอาหนทางที่สร้างความพึงพอใจแก่ตนมากกว่าเหตุผลอื่น

หากไนต์ อุดม แต่พานิช หรือนักคิดนักเขียน ในวงการสื่อมวลชนตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง ที่จะอิทธิพลต่อผู้อื่น จำเป็นต้องเลือกสรรประเด็นที่จะถ่ายทอดให้เกิดเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์ การสร้างสรรค์ผลงานจะได้มีคุณภาพและให้อะไรกับสังคมมากกว่าการนำเสนอความสนุกสนานบันเทิงเพียงอย่างเดียว ในอนาคตบุคคลเช่นไนต์ อุดม แต่พานิช ยังเป็นแบบอย่าง หรือจงใจให้คนมีแนวคิดที่จะสร้างความสำเร็จให้แก่ชีวิตด้วยการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง การมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง และเชื่อมั่นในการใช้ชีวิตที่อยู่ในกรอบของสังคม มีความพอดีกับการตั้งใจจริงร่วมกับการผ่อนคลายความเคร่งเครียดในชีวิตลง พร้อมทั้งเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น

6) จะเห็นได้ว่าในกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น การสร้างสารในรูปแบบต่าง ๆ และใช้ร่วมกัน ได้แก่การสื่อสารระหว่างบุคคลและการสื่อสารมวลชน มีความจำเป็นอย่างยิ่ง และต้องผสมผสานกันอย่างเหมาะสม การจะสร้างกระแสการสื่อสารที่จะให้ผลอย่างกว้างขวางในกรณีของไนต์ อุดม แต่พานิช นั้นเนื่องมาจากการนำเสนอตนเองผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุ

โทรทัศน์ หน้าหนังสือ นิตยสาร และการแสดงภาพยนตร์ร่วมกับการเขียนหนังสือ ทำให้การถ่ายทอดเนื้อหาสาระมีความคงทน และทำให้เกิดความรับรู้และความเข้าใจในระยะยาว การสร้างสารให้เกิดกระแสนิยมในมวลชน จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ช่องทางหลาย ๆ ช่องทางร่วมกัน ดีกว่าที่จะนำเสนอเพียงรูปแบบเดียว และความต่อเนื่องของการนำเสนอก็เป็นสิ่งจำเป็น ที่จะทำให้รูปแบบของการสื่อสารได้รับการยอมรับ จะเห็นได้ว่า การเป็นนักแสดง เดี่ยวไมโครโฟนและการเป็นนักเขียน ทำให้กระบวนการสื่อสารมีเสน่ห์ยิ่งขึ้น

7) ในแง่ของผู้รับสาร การเลือกเปิดรับสารใด ๆ นั้น จะเกิดประโยชน์ได้ต้องเกิดจากความสนใจ และการตระหนักรู้ มีความเข้าใจในข่าวสารที่ได้รับ การเลือกเนื้อหาไปใช้ประโยชน์เป็นเรื่องเฉพาะของบุคคลที่มีความต้องการและมีความจำเป็นมากน้อยต่างกัน แต่การเลือกรับข่าวสารที่เป็นมุขตลกนั้นสร้างความพึงพอใจและตอบสนองความต้องการในเบื้องต้นได้ดี ในการเลือกสรรสิ่งที่จะเป็นประโยชน์และประเด็นที่ตนเองต้องการนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง การเรียนรู้จากการศึกษา การทำงาน การใช้ชีวิตประจำวันต้องอาศัยระยะเวลา และส่งผลทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แต่การเลือกรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ได้ผ่อนคลายความเคร่งเครียดก็ยังเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นพื้นฐานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้บุคคลมีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตและแก้ปัญหาต่าง ๆ ต่อไปได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยสำหรับผู้สนใจในเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพโสด และเป็นนิสิต นักศึกษา หรือคนวัยเริ่มต้นทำงาน มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18 -25 ปี และต่ำกว่า 18 ปี ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปจึงควรทำเจาะลึกในกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติข้างต้น เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสาร มุขตลกในแนวเจาะลึก และเพื่อให้ทราบผลของการสื่อสารในรูปแบบเดียวกัน แต่ทำการศึกษาว่ามีปัจจัยใด ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการสื่อสาร

ในกลุ่มประชากรดังกล่าว ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสร้างสารที่มีเนื้อหาตรงกับความต้องการของผู้รับสารต่อไป

2. ในการศึกษาเฉพาะกรณีการรับสารจากการเดี่ยวไมโครโฟน ของไนต์ อุดม แต่พานิช ยังมีได้ครอบคลุมถึงการแสดงการพูด และนักเขียนคนอื่นในลักษณะเดียวกัน ซึ่งปัจจุบันนี้ มีบุคคลที่มีความสามารถและได้รับการยอมรับในกลุ่มผู้รับสารอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง เช่น อาจารย์จตุพล ชมพูนิช หรืออาจารย์เสรี วงศ์มณฑา ซึ่งเป็นที่ยอมรับของกลุ่มคนวัยทำงาน กลุ่มแม่บ้านหรือคนมีครอบครัว ซึ่งนำเสนอมุขตลกในแนวอื่น จึงน่าจะมีการศึกษาวิจัยและเปรียบเทียบให้เห็นประเด็นมุขตลกที่กว้างขวางขึ้น
3. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรรีใช้วิธีการวัดหลายครั้ง โดยทิ้งระยะห่าง เพราะการปิดรับสารจากการติดตามผลงานของไนต์ อุดม แต่พานิช มีอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบของการศึกษาวิจัยแตกต่างกันไป ในตัวแปรอื่น เช่น การสร้างแรงจูงใจ การโน้มน้าวใจ การเรียนรู้ ทศนคติและพฤติกรรม的开รับมุขตลก อันจะทำให้สามารถทราบถึงความต้องการของผู้รับสาร แนวทางการสร้างสาร และประโยชน์ของมุขตลกในมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น
4. ควรทำการศึกษาระบบการสื่อสารในรูปแบบเดียวกันนี้ด้วยวิธีการ และการใช้ทฤษฎีในการศึกษาวิจัยที่แตกต่างออกไป เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่ครอบคลุมในเรื่องการสื่อสารมากยิ่งขึ้น เช่น การสร้างแรงจูงใจด้วยอารมณ์ขัน การใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยาศึกษาผลของการใช้อารมณ์ขันเป็นสิ่งเร้าในการสื่อสาร การศึกษาถึงกลยุทธ์หรือกลวิธีในการสื่อสารด้วยมุขตลกที่มีประสิทธิภาพ ในแง่ของวาทะวิทยา เป็นต้น